

מ"ח 8563/21 - ארז רובל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 8563/21

לפני: כבוד המשנה לנשיאה (בדימוס) נ' הנדל

המבקש: ארז רובל

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למשפט חוזר

בשם המשיב: עו"ד עמוס ברכה

בשם המשיבה: עו"ד רחל מטר

החלטה

מונחת לפניי בקשה לקיום משפט חוזר.

1. בשנת 2009 המבקש, בעודו רוכב על אופנוע, פגע במנוח שחצה את הכביש רכוב על תלת אופן. ביום 31.5.2011 הורשע המבקש בבית משפט השלום לתעבורה בתל אביב-יפו בעבירה של גרימת מוות ברשלנות (ת"ד 10283-10, כב' השופטת ש' קריספין-אברהם). ביום 18.1.2012 נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת הדין, לאחר שהוא החליט לחזור בו מהערעור בעקבות הערות ההרכב (עפ"ג 11312-10-11 (תל אביב-יפו), כב' הנשיאה ד' ברלינר, והשופטים ג' קראומ' סוקולוב). על המבקש נגזרו, בין היתר - ולאחר שערעורו על חומרת העונש התקבל בבית המשפט המחוזי - 9 חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח. המבקש סיים לרצות את עונשו זה מכבר, ומבקש לקיים עתה משפט חוזר בעניינו.

2. הבקשה למשפט חוזר מבוססת על הטענה כי נגרם למבקש עיוות דין. לטענת המבקש, בעת ניהול ההליכים בעניינו לא היה ביכולתו לשכור בוחן תנועה מטעמו, שיוכל לסתור את ממצאי בוחן התנועה שהעיד מטעם התביעה. כיום עלה הדבר בידו, ולפי חוות דעת בוחן התנועה שצורפה לבקשה למשפט חוזר – יש לקבוע כי התאונה הייתה בלתי נמנעת, ולא נגרמה כתוצאה מרשלנות המבקש.

3. דין הבקשה להידחות. הבקשה היא, למעשה, ערעור על הכרעת הדין שניתנה בבית משפט השלום. ככלל המבקש טוען בבקשתו כי המנוח התרשל בהתנהגותו עת התפרץ לכביש במהירות, מה שהביא לתאונה בלתי נמנעת. טענות אלו נדונו על ידי בית משפט השלום ונדחו. כמו כן נקבע כי אף אם היו מתקבלות טענות המבקש בדבר התרשלות מצד המנוח, המבקש ממילא אחראי לגרימת מותו. אמנם בעת ניהול ההליך הפלילי לא הגיש המבקש חוות דעת של בוחן תנועה, ועתה צירף חוות דעת כזו. ברם, אין בחוות הדעת התייחסות לנתונים חדשים שלא לובנו בהליך הפלילי. הסוגיות שבהן עוסקת חוות הדעת נדונו בהליך הפלילי, וסנגורו של המבקש דאז פרש את יריעת המחלוקת שעתה מבוקש לפרוש פעם נוספת. כך, לדוגמא, במסגרת הכרעת הדין נדונה מחלוקת בעניין שדה הראייה של המבקש בעת התאונה. בית המשפט דחה את טענות הסנגור בעניין זה, לאחר שני ביקורים במקום, וכעת טוען המבקש כי ההכרעה שגויה. טענה זו אינה נסמכת על נסיבות חדשות, אלא על עמדת בוחן התנועה שהוגשה כעת, לפיה המומחה מטעם המדינה לא נתן משקל מספיק לנתונים שונים. מדובר בטענה ערעורית בדומה ליתר הטענות שהעלה המבקש.

שנית, נדבר מרכזי בחוות הדעת החדשה שמעוניין המבקש להגיש הוא שערכאות קמא שגו בקביעתן כי המבקש הבחין במנוח ממרחק של כ-30 מטרים. בהמשך לכך, בוחן התנועה מטעם המבקש ערך את חישוביו בהנחה שהמבקש הבחין במנוח ממרחק של מטרים ספורים בלבד, ותחת הנחה זו נקבע כי התאונה הייתה בלתי נמנעת. ברם, המרחק שבו הבחין המבקש במנוח נקבע כממצא מהימנות, לאחר שמיעת עדותו של המבקש ועל סמך הגרסאות השונות שמסר בעניין. בבקשה למשפט חוזר שב המבקש וטוען כי יש להעדיף גרסאות אחרות שמסר, מן הטעמים שהעלה בבית משפט השלום ומבלי להציג ראיות אובייקטיביות חדשות בעניין. ההליך של משפט חוזר אינו מתאים להתערבות בכגון דא. הנה כי כן, חישוביו של המומחה מטעם המבקש מבוססים על גרסה עובדתית שבית משפט השלום דחה במפורש על יסוד ממצאי מהימנות, שאין מקום לקיים משפט חוזר ביחס אליהם. ממילא המסקנה היא שאין בחישוב שנערך בחוות הדעת החדשה פוטנציאל ממשי לשנות את תוצאות ההליך. כפי שקבע בית משפט השלום, משהתקרב המבקש למעבר החצייה, המסומן גם בעזרת תמרורים בולטים, היה על המבקש להאט, על אחת כמה אם שדה הראייה שלו היה מוגבל כפי שהוא טוען.

חוות הדעת אינה מציגה ראיות חדשות בעלות "משקל סגולי" שיש בהן כדי לשנות את תוצאות המשפט (ראו למשל: מ"ח 8902/21 אזברגהנ' מדינת ישראל, פסקה 4 (28.3.2022); מ"ח 3623/09 קרן נ' מדינת ישראל (4.11.2009)). מטרתו של הליך המשפט החוזר היא לבחון נתונים או טענות שלא לובנו, ושביכולתם לשנות את תוצאת ההליך, ולא לבחון פעם נוספת טענות שעמדו במרכז המחלוקת בין הצדדים על סמך אותו חומר ראיות. בלב העניין, עקרון סופיות הדין, בכפוף לחריגים שאינם רלוונטיים כאן.

4. הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ב בתמוז התשפ"ב (21.7.2022).

המשנה לנשיאה (בדימוס)
